

efter en militær Betragtning er naturlige nu.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Mellem de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, var der en, som jeg føler mig kaldet til at nedlægge en Protest imod straks, idet den havde, synes jeg, Form af en Insinuation mod mit Parti, naar det stiller sig afvisende overfor Kastelsplanen. Det ærede Medlem sagde, at der ikke var saglige Momenter i den Dom, der afviste denne Plan. Jeg har utrykkelig fremhævet saglige Momenter. Jeg har ikke blot, som det blev sagt, som en Hentydning til, hvad det ærede Medlem Hr. Wiinblad havde fremført, talt om det militære Hensyn, der var taget ved Stillingen til disse Planer, men jeg har utrykkelig fremhævet, at der i Kastelsplanen var baade Rystelsesforholdene og Bevogtningsforholdene at tage Hensyn til, og at navnlig dette sidste var et saa sagligt afgørende Moment, der talte bestemt mod denne Plan.

Naar det ærede Medlem til sidst talte om, at jeg havde sagt, at Kastellet skulde anvendes efter sit Formaal, er det meget rigtigt, at det ikke kan anvendes effektivt til Kastel mere. Men det anvendes stadig til militære Formaal, og hvis det en Gang evakueres, kunde det anvendes til militære Samlinger; vi har jo Vaabensamlinger, der kunde faa passende Omgivelser her.

Jeg vil kun holde fast paa, at Rigsdagen stadig har krævet, at Museet skal være frit beliggende. Det er det, Partierne har givet deres Tilslutning. Man kan overhovedet ikke sige, at Partierne har givet deres Tilslutning til Kastelsplanen; thi det, at enkelte Medlemmer i Kommissionen har gjort det, det er ikke Partierne.

Bindslev: Da en Del af Rigsdagens Medlemmer i Gaar Formiddags havde Lejlighed til at besøge Nationalmuseet og blev ført rundt af tre af Museets Embedsmænd, havde jeg, i alt Fald for en Del af Omvisningens Vedkommende, den Ære at følge Direktør Mackeprang. Det hændte under Fremvisningen af de enkelte Genstande, at Direktør Mackeprang bl. a. fremviste — jeg tror det var et gammelt Bæger. Det bar følgende Indskrift: „Kærlighed overvinder alle Ting“, og saa havde en middelalderlig Filosof paa Dansk føjet til nedenunder de filosofiske Ord: „Nej siger Penning“. Naar man nu ser paa den Museumsplan, der er

fremlagt af Undervisningsministeren, forekommer det mig, at den middelalderlige Filosof i nogen Grad ser sine Ord godtgjort i dette Tilfælde, idet den Kærlighed, Nationen har givet Udtryk for ved den store Indsamling, der har fundet Sted, dog ikke har formaaet at overvinde de Sparsommelighedshensyn, man fra den nuværende Regerings Side søger at anlægge overfor denne Opgave, som nu skulde løses for Tid og Evighed. Vi hører igen Pengenes Nej overfor den Løsning, som trænger sig saa alvorligt paa.

Jeg hører til dem, der i meget høj Grad finder, at det foreliggende Forslag ikke er tilfredsstillende. Jeg finder, det er Udtryk for en lidt gerrig Maade at behandle dette store nationale Spørgsmaal paa, og deler derfor de Ordføreres Mening, der har ønsket, at vi i alt Fald skulde se at faa en mere monumental og samlet Plan. Det har været fremdraget her, hvad der kunde være Grundene til, at Nationalmuseets Embedsmænd kunde gaa ind for en Plan som den foreliggende. Jeg synes, Svaret ligger lige for: simpelthen af Frygt for enten at faa noget værre end dette eller overhovedet ingen Ting at faa, og man kan ikke ganske bestride, at Tanker som disse kunde være berettigede, da man ogsaa ved tidligere Lejlighed har set, at et kulturelt Spørgsmaal er blevet udsat for at blive syltet hen og forkludret, naar det kom i Rigsdagens Hænder.

Et af de væsentligste Argumenter, man har fremført imod den af den højtærede Undervisningsminister fremlagte Plan, er, at den savner den monumentale Karakter, og heri kan jeg saa ganske give Kritikken Ret. Ved Monumentalitet skal man naturligvis i denne Sammenhæng ikke forstaa noget, som hentyder til det slots- eller palæagtige, det kolossale, men simpelt hen en Ordning, der i Henseende til Samlethed, i Henseende til Opbygning giver hver enkelt Museumsenhed, hvad der tilkommer den, saaledes at den kommer fuldkommen til sin Ret og giver Tilskuerne et levende Indtryk af den Værdi og den Rigdom, den sidder inde med. Det Synspunkt, som i første Række har været fremme, naar man har ønsket en forsvarlig Løsning af Museumsspørgsmaalet, er jo dette at give de uvurderlige Samlinger en betryggende Anbringelse. Hertil kommer, at man har ønsket at skabe tilstrækkelig gode Forhold for den arbejdende Videnskab. Endelig og ikke mindst har det Synspunkt været fremme, at skabe en nøje Kontakt mellem Folket og disse Samlinger, for at Folket kunde faa en levende Viden om sin